

Hoffmann Klára Zsidó Népiskolai Bizonyítványa

Szegedi zsidó népiskola.

Népiskolai Bizonyítvány.

F. szám 105 Anyakönyv 1298 lapja 17 száma.
19 24 Tanév: 19 23 | 19 24 Osztály: IV.

Név: Hoffmann Klára

Születés helye és ideje: Szeged 1914 január 10.

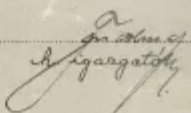
Vallása: zsidó

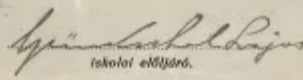
Általános osztályzat: Kitűnő

Erkölcsei viselet:	<u>Kitűnő</u>	Szorgalom:	<u>Kitűnő</u>
Hit- és erkölcstan:	<u>Kitűnő</u>	Számlan:	<u>Kitűnő</u>
Heber olvasás:	<u>Kitűnő</u>	Földrajz:	<u>Kitűnő</u>
Imafordítás:	<u>Kitűnő</u>	Éneklés:	<u>Kitűnő</u>
Bibliafordítás:	-	Széplírást:	<u>Kitűnő</u>
Beszéd- és értelmgyakorlatok:	-	Rajzolás:	<u>Kitűnő</u>
Magyar olvasás és írás:	<u>Kitűnő</u>	Írásbeli dolg. külalakja:	<u>szűcs</u>
nyelvtan és helyesírás:	<u>Kitűnő</u>	Kézimunka:	<u>Kitűnő</u>
Német olvasás:	<u>Kitűnő</u>	Közügyesség:	-
fordítás és helyesírás:	<u>Kitűnő</u>	Testgyakorlás:	<u>Kitűnő</u>

Szegeden, 19 24 évi január 10-án.

iskolai előjáró.

Dokumentumok gyűjteménye, Szeged.

Ez anyám szegedi zsidó népiskolai végzős bizonyítványa az 1923/24-es tanévről. Kitűnő tanuló volt.

Az anyám nagyon jó polgári nevelést kapott. A nagymama, úgy tűnik nekem, mindent biztosítani akart neki, amit magának nem tudott. Anyám tanult külön németül, franciául és zongorázni. Nagymama nagyon szeretne volna, ha anyám egyetemre megy, valamint jelentkezett a

Zeneakadémiára is -- mert tíz vagy tizenkét évig zongorázott, és azt mondták, hogy rendkívüli tehetség --, de anyám minden nehézség előtt meghátrált. Nem ment el a zeneakadémiai felvételre, és nem ment el az egyetemre sem. Ez lehet önbizalomhiány is, de az is igaz, hogy a harmincas években már nagyon-nagyon nehéz volt egy zsidónak egyetemre menni. Anyám világéletében meglehetősen nehezen bírta a megterhelést. Egy kis filigrán asszony volt, gyenge idegrendszerrel, és úgy látszik, nem nagyon volt önbizalma. Azt nem mondom, hogy nagymama gondos nevelése kárba veszett, mert 1932-ben nem volt mindennapi, hogy egy lányt érettségiztetnek. Utána anyám elment gyors- és gépíróiskolába, meg kitanulta a művirág- és tolldíszkészítést, de igazából csak egy keveset dolgozott mint gyors- és gépíró, aztán férjhez ment, és akkortól a maga részéről jó ideig feleségként működött. A háború után azután egy időre megtalálta a hivatását: az Egyesült Izzó lapjánál, az "Izzó"-nál lett újságíró. Közben meséket is írt, amiket közölt a "Nők Lapja" meserovata és az Úttörőszövetség lapja, a "Kisdobos". Ez utóbbi gyereknovelláit is közölte. Írt két-három gyermekregényt, és felnőtteknek szóló novellát, de azokat nem tudta közölni.